

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេ ហាសិបបុរាមួយ

ការបរិកស្សរាយអាថ៌កំបាំងនៃវិវរណៈ ១៧៖

ពុយាករណ៍ចុងក្រោយសុតិពិសុតិស្វយោជ័យ និងសុតិសាហារ

Jeff Pippenger

2024-01-20

ការតំណាងចុងក្រោយនៃគំរោងឡាយក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ
ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូកដប់ប្រាំពីរ។ នៅក្នុងជំពូកនោះ នៅខាង
ឃ្វេងមានតួអក្សរនាំទៅក្នុង «ទីហោសុថាន»
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ការបង្ហាញដល់គាត់អំពីការជំនុំដុះលើ «សុតិស្វយោជ័យ» នៃទំនាយ
ដល់អង្គុយនៃលើ «ទីក្រុងច្រើន» ហើយដល់មានបុរាណវិទូ «អំពើជិតកុបត់» ជាមួយ
«សុតច្រើនឡាយនៃនៃដី»។

ហើយមានទេវតាមួយក្នុងចំណោមទេវតាទាំងប្រាំពីរ ដល់កាន់ពងទាំងប្រាំពីរ
មកនិយាយនឹងខ្ញុំ ដោយថា៖ «ចូរមកទីនេះ
ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកអំពីការកាត់ទោសរបស់សុតិស្វយោជ័យ
ដល់អង្គុយលើទីក្រុងច្រើន។ ពួកសុតច្រើននៃដីមានបុរាណវិទូអំពើជិតកុបត់ជាមួយនាង
ហើយអ្នកសុនាក៏នាំទៅលើនៃដីមានសុតិស្វយោជ័យសារសុនាអំពើជិតកុបត់របស់នាង»។
ដូច្នេះ ទេវតានោះបាននាំខ្ញុំទៅក្នុងទីហោសុថាន ដោយព្រះវិញ្ញាណ
ហើយខ្ញុំបានឃើញសុតិស្វយោជ័យអង្គុយលើសត្វមួយពណ៌ក្រហមដូចអំពើ
ដល់ពេញនៃដោយឈ្មោះនៃការប្រមាថព្រះ ហើយមានកុហលប្រាំពីរ និងសុនាដប់
វិវរណៈ ១៧៖១-៣

តាមពាក្យផ្ទាល់របស់យ៉ូហាន «ទីហោសុថាន»

តំណាងឲ្យរយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនៃអំណាចគ្រប់គ្រងរបស់សម្ពតចេហ្វាប
ចាប់ពីឆ្នាំ 538 រហូតដល់ពេលវេលាចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1798។

នារីនោះក៏បានរត់ចេញទៅក្នុងទីហោសុថាន ជាទីដែលព្រះបានរៀបចំទុកសម្រាប់នាង
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ការចិញ្ចឹមនាងនោះទីនោះ អស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ ...
ហើយសុលាបពីរនៃគ្រុឌទីដ៏ធំមួយត្រូវបានប្រទានដល់នារីនោះ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់អាចហោះទៅក្នុងទីហោសុថាន ទៅកាន់កន្លែងរបស់នាង
ជាទីដែលនាងត្រូវបានចិញ្ចឹមអស់មួយកាល ពីរកាល និងកន្លះកាល
ដោយរួចផុតពីមុខពស់។ វិវរណៈ 12:6, 14។

នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ យ៉ូហានត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងរយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ
នៃការគ្រប់គ្រងរបស់សម្ពតចេហ្វាប។ ឆ្នាំទាំងនោះត្រូវបានប្រៀបធៀបជាគំរូទុកមុនដោយ
រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះនៃគ្រូរោះរាំងស្ងួត ក្នុងបុរាណវិទូរបស់យ៉េស៊ូ អាហាប និងអាលីយ៉ា។
ឆ្នាំទាំងនោះត្រូវបានប្រទានដល់អំណាចសម្ពតចេហ្វាបទទួល «រដ្ឋស្តីសុលាប»
របស់ខ្លួននៅឆ្នាំ 1798 ដូចជាការនោះបានត្រូវ «កំណត់ទុកជាមុន»
ឲ្យកើតឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃសតវត្សរ៍ពីរពាន់ឆ្នាំនៃកម្ពុជា
ដល់ជាចុងបញ្ចប់នៃសតវត្សរ៍ដល់មាននាមកលើទីបរិសុទ្ធ និងពួកពលបរិវារ
តាមរយៈអំណាចបំផុតព្រះគ្រីស្ទ គឺសាសនាបែបអ្នកមិនជឿ និងអំណាចសម្ពតចេហ្វាប។
សតវត្សរ៍ពីរទាំងអស់នេះ ត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញនៅក្នុងអត្ថបទថ្មីៗ។

«សុត្តន្តបិដក» គឺជាសុត្តន្តបិដកនៃទីបីរបស់អស្មោយ
ដល់ត្រូវបានបំភ្លឺចេញពីអស្មោយៈពេលចិត្តសិបដ្ឋនានាជាតិមិត្តភាព ដល់ជាអ្វីដែលហៅថា
«ចុងបំផុតសុត្តន្តបិដក»។ បុរេវត្ថុសាស្ត្ររបស់សហរដ្ឋអាមេរិក
គឺជាបុរេវត្ថុសាស្ត្រនៃចិត្តសិបដ្ឋនានាជាតិមិត្តភាព ដល់ត្រូវបានគំរោងទុកជាមុនដោយចិត្តសិប
បដ្ឋនានាក្នុងការជាប់ជាល្អលើកុន្តរដ្ឋកាលហឺប៊ឺន
ដល់ជានគរដំបូងនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ក្នុងអំឡុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រនោះ
សុត្តន្តបិដកនៃទីបីត្រូវបានបំភ្លឺចេញ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃបុរេវត្ថុសាស្ត្រនោះ
នាងត្រូវបាននឹកចាំឡើងវិញ ហើយមុននឹងចេញទៅច្បាំងបន្តបន្ទាប់របស់នាង
ដូចនេះហើយបានបុរេវត្ថុសាស្ត្រអំពីសហរដ្ឋអាមេរិកជាមួយសុត្តន្តបិដកនៃទីបី។ យ៉ូហានត្រូវ
បាននាំទៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណចូលទៅក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចប៉ា
ប ដើម្បីឲ្យបានយល់ពីការវិនិច្ឆ័យលើអំណាចប៉ាប។
ការវិនិច្ឆ័យលើក្នុងស្តីរបស់សង្គមមុនគេ ដល់បានបុរេវត្ថុសាស្ត្រអំពីសហរដ្ឋអាមេរិក គឺថា
នាងត្រូវតែត្រូវបានដកដោយភូមិវិទ្យា។

ហើយបុគ្គលិករបស់សង្គមមុនគេ
បរិច្ចាគបង្កើនខ្លួនដោយបុរេវត្ថុសាស្ត្រអំពីសហរដ្ឋអាមេរិក
នាងបង្កើនចិត្តរបស់នាងផងដែរ នាងត្រូវបានដកដោយភូមិវិទ្យា។ លើកទី២ ២១:៩

នៅក្នុងនិមិត្តភាពនៃការជំនុំជម្រះសុត្តន្តបិដក ដល់ទេវតាមួយរូបក្នុងចំណោមទេវតា
រាំងឡាយដែលបានចាក់ចេញមួយក្នុងចំណោមគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងបួនពីរ
បានប្រទានដល់យ៉ូហាន គឺថា នាងត្រូវបានដកដោយភូមិវិទ្យា។

ហើយស្តេចនៃទាំងដប់ ដល់អ្នកបានយល់ពីសុត្តន្តបិដកនោះ
ពួកវានឹងស្តាប់សុត្តន្តបិដកនោះ ហើយនឹងផ្ទេរនាងស្នាមដុំ និងអាក្រក់
ហើយនឹងស្ថិតនៅលើនាង ហើយដកនាងដោយភូមិវិទ្យា។ វិវរណៈ 17:16។

ទឹកដល់សុត្តន្តបិដកកំពុងអង្គុយលើនោះ គឺជាប្រជាជននៃពិភពលោក
ដល់នឹងត្រូវនាំឲ្យស្ថិតនៅក្នុងអំណាចរបស់នាង នៅពេលដែលសហរដ្ឋអាមេរិកបោះ
បញ្ចេញពិភពលោកទាំងមូលឲ្យបង្កគំរាមសាហាវ
ដល់គឺជាសុត្តន្តបិដកនោះដែរ។ បន្ទាប់មក
សហរដ្ឋអាមេរិកក្លាយជាសុត្តន្តបិដកដ៏សំខាន់បំផុតក្នុងចំណោមសុត្តន្តបិដកទាំងដប់
ដល់ត្រូវបានគំរោងនៅក្នុងពាក្យទំនាយនិវរណៈ ជំពូកដប់បួនពីរ
ហើយនៅក្នុងរូបភាពប្រៀបធៀបនេះ សហរដ្ឋអាមេរិកគំរោងឲ្យសុត្តន្តបិដកនៃទីបីដល់បុរេ
វត្ថុសាស្ត្រអំពីជិត្តភាពជាមួយនឹងសុត្តន្តបិដក
ទោះបីជាក្រោយមកនាងនឹងសម្រេចអំពីនោះជាមួយនឹងសុត្តន្តបិដកទាំងអស់ក៏ដោយ។

សុត្តន្តបិដកក្នុងចំណោមសុត្តន្តបិដក ត្រូវបានគំរោងដោយអាហាប់
ដល់បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយសុត្តន្តបិដក ដល់ត្រូវបានគំរោងថាជាយសោបិណ្ឌ
នៅក្នុងក្រុមជំនុំជម្រះ។ ការជំនុំជម្រះលើយសោបិណ្ឌ (សុត្តន្តបិដក)
ត្រូវបានសម្រេចដោយសុត្តន្តបិដកទាំងដប់
ដល់នឹងត្រូវបានបង្កើនចូលទៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពរវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ
ដោយអំណាចរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក។
សុត្តន្តបិដកនោះនឹងព្រមអនុញ្ញាតឲ្យអាណាចក្រប៉ាបគ្រប់គ្រងពិភពលោក
(អង្គុយលើទីកន្លែងឡាយ)

ទោះបីជាពួកគេមានសច្ចក្រឹតស្តីអប់រំចំពោះសុភវិពស្តេចយ៉ាក៏ដោយ។

ហើយសូន្យទាំងដប់ ដដែលអ្នកបានឃើញនោះ គឺជាស្តេចដប់អង្គ
ដដែលមិនទាន់បានទទួលនគរនៅឡើយទេ;
ប៉ុន្តែនឹងទទួលអំណាចជាស្តេចរយៈពេលមួយម៉ោងជាមួយនឹងសត្វនោះ។
អ្នកទាំងនេះមានគំនិតតម្លៃ ហើយនឹងប្រគល់អំណាច
និងកម្មលាងរបស់ខ្លួនទៅឲ្យសត្វនោះ។
អ្នកទាំងនេះនឹងផ្សំសង្គមទាស់នឹងកូនចៀម
ហើយកូនចៀមនឹងឈ្នះលើពួកគេ ដុំបិតទាំងពីរអម្បាស់នៃអម្បាស់ទាំងឡាយ
និងជាស្តេចនៃស្តេចទាំងឡាយ; ហើយអស់អ្នកដដែលនោះជាមួយនឹងទ្រង់
គឺជាអ្នកដដែលបានហៅ បានផ្សំសង្គម ហើយសូមទោះបីក្នុង។
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា ទីកន្លែងទាំងឡាយដដែលអ្នកបានឃើញ
ជាកន្លែងដដែលស្តីសង្គមអង្គុយនៅលើនោះ គឺជាបុរាណជន ហ្វូងមនុស្ស
សាសន៍ទាំងឡាយ និងភាសាទាំងឡាយ។ ហើយសូន្យទាំងដប់
ដដែលអ្នកបានឃើញនៅលើសត្វនោះ អ្នកទាំងនេះនឹងស្តាប់ស្តីសង្គម
ហើយនឹងផ្សំឲ្យនាងវិនាស ហើយអាក្រក់ ហើយនឹងស្ថិតនៅលើនាង
ហើយដុតនាងដោយភ្នំភ្លើង។
ដុំបិតព្រះបាទដាក់ក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេឲ្យបំពេញព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់
ហើយឲ្យមានគំនិតស្របគ្នា ហើយប្រគល់នគររបស់ខ្លួនទៅឲ្យសត្វនោះ
រហូតដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបាទសម្តេច។ ហើយសុភវិពដដែលអ្នកបានឃើញនោះ
គឺជាទីក្នុងផ្ទះនោះ ដដែលសោយរាជ្យលើស្តេចទាំងឡាយនៃនៃនីវិវរណៈ 17:12-18។

«ស្តេចទាំងដប់» (អង្គការសហបុរាណ) តាមពិតស្តាប់អំណាចសម្តេចហ្នា
ប៉ុន្តែដោយសារការទស្សនៈបង្ក
ពួកគេត្រូវប្រគល់អំណាចក្នុងដដែលមានអាយុកាលខ្លីរបស់ខ្លួនទៅឲ្យអំណាចសម្តេចហ្នា
ក្នុងសច្ចក្រឹតសង្គមមិត្តភាពរវាងនាង
នឹងអាចសង្គ្រោះពិភពលោកពីគ្រោះមហន្តរាយដដែលកំពុងកើនឡើងរបស់វា។
នៅពេលពួកគេដឹងច្បាស់អំពីការបោះបង្គោលនាង
ពួកគេក្រោយជាឧបករណ៍ដើម្បីដុតនាងដោយភ្នំភ្លើង
ជាការបំពេញតាមក្រឹត្យវិន័យនៅក្នុងលទ្ធិវិន័យ។

“ស្តេចទាំងដប់” «ផ្សំសង្គមនឹងកូនចៀម»
តាមរយៈការប្រៀបធៀបដដែលពួកគេនៅមកលើសត្វរបស់ព្រះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។

ហេតុអ្វីបានជាសាសន៍ដទៃកំណត់កំហឹង ហើយបុរាណជនគិតគំនិតតម្លៃរវាងនាង?
ស្តេចទាំងឡាយនៃនៃនីកំពុងខ្លួនឡើង
ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងទាំងឡាយក៏ពិត្នោះជាមួយគ្នា ទាស់នឹងព្រះអម្បាស់
និងទាស់នឹងព្រះដដែលទ្រង់បានចាក់បុរាណជនកាំងរបស់ទ្រង់ ដោយនិយាយថា
«ចូរយើងបំបាក់ចំណងរបស់ពួកគេចេញ
ហើយបោះខុសបែបពួកគេចោលឲ្យឆ្ងាយពីយើង»។
ព្រះអង្គដដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌នឹងស្ថិត
ព្រះអម្បាស់នឹងយកពួកគេទៅអស់សំណើច។ បន្ទាប់មក
ទ្រង់នឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេដោយព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់
ហើយនឹងផ្សំឲ្យពួកគេភ័យរីករាយដោយសច្ចក្រឹតខឹងយ៉ាងខ្លាំងរបស់ទ្រង់។
ទំនុកតម្កល់ 2:1-5។

ការបៀតបៀនដល់ក្បួនរូបអនុវត្តសម្រាប់អំណាចសម្បត្តិច្បាប់ដោយសុតច្បាប់ទាំងឡាយនៃ
ផែនដី ក៏ក្បួនរូបបុរាណវិទ្យាបុរាណវិទ្យានិងព្រះគ្រីស្ទន៍ទៅឯឈើឆ្នាំងផងដែរ។

ដល់តាមរយៈមាត់របស់ដាវីឌ ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលថា៖
«ហេតុអ្វីបានជាសាសន៍ដទៃក្រៃលែងឡើង
ហើយបុរាណវិទ្យាទាំងឡាយនឹកស្មានការគំរាមប្រយោជន៍?
សុតច្បាប់ទាំងឡាយនៃផែនដីមានឈរឡើង
ហើយពួកអ្នកគ្រប់គ្រងមានបុរាណវិទ្យាទាំងឡាយនឹងព្រះអម្ចាស់
និងទាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទរបស់ទ្រង់។» ដុប៊ីតជាការពិត បុរាណវិទ្យាបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
គឺព្រះយេស៊ូវ ដល់ទ្រង់មានចាក់ប្រឡាក់ទាំង ទាំងហឫទ័យ និងប៉ុន្មានទៀត ពីឡាត់
ព្រមទាំងសាសន៍ដទៃ និងបុរាណវិទ្យាអីស្រាអែល មានបុរាណវិទ្យាទាំងនឹងព្រះអង្គ
ដើម្បីបង្កើតការទាំងអស់ដល់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់
និងព្រះដ៏បូន្មានរបស់ទ្រង់មានកំណត់ទុកជាមុនឲ្យកើតមាន។ កិច្ចការ ៤:២៥-២៨។

«សុតច្បាប់ទាំងឡាយនៃផែនដី»
ដល់មានឈរឡើងបុរាណវិទ្យានិងព្រះគ្រីស្ទន៍ទៅពេលទ្រង់ក្បួនរូបឆ្នាំង កំណាចឲ្យ
«សុតច្បាប់ដប់» ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៧ ដល់ច្បាប់នឹងក្លាយជាមុតដទៃទៀត
ដោយបៀតបៀនបុរាណវិទ្យារបស់ទ្រង់។ នៅឯឈើឆ្នាំង សុតច្បាប់នោះគឺជា
«ក្រុមជំនុំរបស់មនុស្សអាក្រក់» ដល់មាន «ឡោមព័ទ្ធ» ព្រះគ្រីស្ទ ហើយពួកគេក៏ធ្វើដូច
នោះមុតដទៃទៀតចំពោះបុរាណវិទ្យារបស់ទ្រង់នៅចុងចុងក្រោយផងដែរ។

ដុប៊ីតស្ករឆ្នាំក្រោយឡោមព័ទ្ធខ្ទប់ហើយ;
ក្រុមជំនុំនៃមនុស្សអាក្រក់មានព័ទ្ធជុំវិញខ្ទប់; ពួកគេមានចាក់ដៃ និងដើមរបស់ខ្ទប់។
ខ្ទប់អាចរាប់អីងទាំងអស់របស់ខ្ទប់បាន; ពួកគេមើល ហើយសម្លឹងមកលើខ្ទប់។
ពួកគេចែកសម្បត្តិរបស់ខ្ទប់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ហើយចាប់បានលើអារបស់ខ្ទប់។ ទំនុកតម្កល់ 22:16-18។

សុតច្បាប់ដប់ ដល់នាំការជំនុំមុនមកលើស៊ីវិលស្វយោជន៍ នឹងដុតនាងដោយភ្នែកដៃ
ព្រោះនាងជាស៊ីវិលស្វយោជន៍ដល់អះអាងខ្លួនថាជាកូនស៊ីវិលរបស់ប្រជាប្រិយមុន។
សុតច្បាប់នោះក៏ក្បួនរូបកំណាចថាជា «ឆ្កែ» ផងដែរ
ហើយសុតច្បាប់នឹងមិនត្រឹមត្រូវផ្នែកស៊ីវិលស្វយោជន៍ដោយភ្នែកដៃប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែនឹង «សីលធម៌របស់នាង» ផង។ ការសុំលាបរបស់យេស៊ូវលើមានកើតឡើង
នៅពេលដល់នាងក្បួនរូបនោះទម្លាក់ចេញពីជញ្ជាំង
ហើយរាងកាយរបស់នាងមានបំភ្លឺច្បាស់លើដី បន្ទាប់មកឆ្កែក៏មានមក
ហើយសីលធម៌របស់នាង។

ពេលយើងមកដល់យេស៊ូវអែល នាងយេស៊ូវលើមានព្រះដ៏ល្អនោះ
ហើយនាងមានលាបមុខរបស់នាង តែងសក់កុហលរបស់នាង
ហើយសម្លឹងមើលចេញតាមបង្អួច។ កាលយើងចូលមកតាមទ្វារក្នុង
នាងមាននិយាយថា «តើស៊ីមី ដល់សម្លាប់មុនរបស់ខ្លួននោះ
មានសេចក្តីសុខឬ?» នោះគាត់ក៏ឆ្លើយថាបង្អួច ហើយនិយាយថា
«តើនិរន្តរ៍ទៅខាងខ្មៅ? នរណា?» រួចមានខ្លួនពីរនាក់ឬបីនាក់សម្លឹងចុះមកឯគាត់។
គាត់ក៏និយាយថា «ទម្លាក់នាងចុះមក»។ ដូច្នេះ ពួកគេក៏ទម្លាក់នាងចុះមក
ហើយឈាមរបស់នាងខ្លួនមានប៉ះបង្ហាត់លើជញ្ជាំង និងលើសេះទាំងឡាយ
ហើយគាត់មានជាន់នាងនៅក្រោមដើម។ កាលគាត់ចូលទៅក្នុងហើយ

គាត់ក៏បរិភោគ និងផឹក ហើយនិយាយថា «ឥឡូវនេះ
ចូរទៅមើលសុភវិនិច្ឆ័យនៃក្បួនបណ្តាសាសនា ហើយបញ្ចូលចុះនាងចុះ
ដុបិតនាងជាបុត្រីរបស់សុតចេ»។ ពួកគេក៏ទៅដើម្បីបញ្ចូលចុះនាង
ប៉ុន្តែមិនយូរឡើយនាងទៅស្នាក់នៅក្នុងបន្ទប់ក្រណាត់ ក្បែរព័ទ្ធជុំវិញ ជើង
និងហត្ថនៃប្រពន្ធនាងបណ្តាសាសនា។ ដូច្នេះ ពួកគេក៏ត្រឡប់មកវិញ ហើយប្រាប់គាត់។
គាត់ក៏និយាយថា «នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតាមរយៈអលើយ៉ា ជាអ្នកទិសប៊ីត ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់
ដោយថា 'នាងក្នុងចំណែកនិយាយស្តេចអាលែ សុខទាំងឡាយនឹងស្ថិតចំណែករបស់យេស៊ូវ
ហើយសាកសពរបស់យេស៊ូវនឹងដូចជាលាមកនៃលើផ្ទះវាល
ក្នុងចំណែកនិយាយស្តេចអាលែ ដល់ថ្ងៃនាងនឹងមិនអាចនិយាយថា «នេះជាយេស៊ូវ»
ទៀតឡើយ»។ ២ ពង្សាវតារក្នុងក្រុម ៩:៣០-៣៧។

សុតចេទាំងដប់ ដែលជាអង្គការសហប្រជាជាតិ
ដែលសុតចេដ៏សំខាន់បំផុតរបស់ពួកគេគឺសហរដ្ឋអាមេរិក
នឹងនាំការជំនុំជម្រះមកលើសុតចេប៉ាប ដោយដុតនាងដោយភ្នែក
និងបរិភោគសាច់របស់នាង។
ការជំនុំជម្រះនោះហើយជាអ្វីដែលទេវតាមានមកបង្ហាញដល់យ៉ូហាន
ហើយដើម្បីបង្ហាញដល់ដូច្នេះនោះ
ទេវតាមាននាំយ៉ូហានចូលទៅក្នុងបុរីភូមិសាស្ត្រនៃទីរោងចក្រ ប៉ុន្តែមិនមែននៃភូមិភាគ
នៃកាន់ចំណុចចង្អុលនៃមួយនៃក្នុងបុរីភូមិសាស្ត្រនៃទីរោងចក្រនោះទេ
គឺទៅដល់ចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលនោះតែម្តង។ ជាក់ស្តែង
យ៉ូហានត្រូវបានដាក់ឱ្យនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ
ពីព្រោះនោះពេលដែលគាត់យើងស្តាប់នោះ
នាងមានសុវត្ថិភាពហើយដោយឈាមនៃការបៀតបៀន
ហើយត្រូវបានកំណត់សម្គាល់រួចហើយថាជាមាតានៃស្រីពស្តេច។

ដូច្នេះ ទ្រង់មាននាំខ្ញុំទៅក្នុងទីរោងចក្រ ដោយព្រះវិញ្ញាណៈ
ហើយខ្ញុំបានឃើញសុភវិនិច្ឆ័យ អង្គុយលើស្តុកសាហាវពណ៌ក្រហមឆ្មៅ
ដែលពេញទៅដោយឈុម្ពោះនៃការប្រមាថព្រះ មានក្បាលបុរាណ និងស្រងែដប។
ហើយសុភវិនិច្ឆ័យនោះមានស្បែកពណ៌ស្លេក និងពណ៌ក្រហមឆ្មៅ
ហើយត្រូវបានតុបតែងដោយមាស និងតុបតែងមានតម្លៃ និងមុខ
កាន់ពង្សាមួយនៃក្នុងដៃរបស់នាង ដែលពេញទៅដោយអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពង់ខ្ពស់
និងសច្ចុភូមិសាស្ត្រនៃការផិតក្នុងរបស់នាង ហើយនាងលើផ្ទះរបស់នាង
មានឈុម្ពោះមួយត្រូវបានសរសេរថា អាថ៌កំបាំង ហើយនាងដឹង មាតានៃស្រីពស្តេច
និងនៃអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពង់ខ្ពស់ទាំងឡាយនៃផែនដី។
ហើយខ្ញុំបានឃើញសុភវិនិច្ឆ័យនោះស្រងែដដោយឈាមរបស់ពួកបរិសុទ្ធ
និងដោយឈាមរបស់ពួកសាក្សីរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយកាលខ្ញុំបានឃើញនាង
ខ្ញុំមានសច្ចុភូមិសាស្ត្រយ៉ាងខ្ពស់។ វិវរណៈ ១៧:៣-៦។

ស្រីពស្តេចនៃទីរោងចក្រ ដែលជាស្រីពស្តេច «ដ៏ធំ» ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក
១៧ ផងដែរ នឹងត្រូវបានគេបំបាត់ចេញទៅ
រហូតដល់ពេលដែលនាងនឹងច្រៀងបទចម្រៀងរបស់នាងមុតងទៀត
ហើយបុរាណភូមិសាស្ត្រនៃសម្តេចនឹងសុតចេទាំងឡាយនៃផែនដី។

នៅពេលយ៉ូហានបានឃើញនាង
 ការបង្កើតបង្កើនក្នុងសម័យអង្គរនៃយុគងងឹតមានឈានដល់ទីបញ្ចប់របស់វាហើយ
 ព្រោះនាងបានស្រីវង្សឆ្លងសុរាចេសោយឈាមរបស់ពួកបរិសុទ្ធទ្បា
 អ្វីដែលជាធម្មជាតិបង្កាញអំពីអ្វីដែលជារឿយញាណ
 ហើយមនុស្សម្នាក់ស្រីវង្សបន្ទាប់ពីពួកគេដើក មិនមែនមនុស្សនោះទេ។

ចាប់ពីទសវត្សរ៍ដំបូងនៃឆ្នាំ 1798 ទេវតាដែលមានបុព្វហេតុដល់យ៉ូហាននូវការគំណាងចុងក្រោយនៃគម្រោងទាយក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីរ។

ទេវតាមាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអូនកអសុចារុយចិត្តភូមិចុះ?
ខ្ញុំនឹងប្រាប់អូនកអំពីអាថ៌កំបាំងនៃស្មោះ និងនិរន្តរភាពនៃជីវិត
គឺសត្វដែលមានកុហលប្រាំពីរ និងសុនដៃដប់។ សត្វដែលអូនកមានយើង
នោះផ្តល់មាន តម្លៃមានទៀតទេ ហើយវានឹងឡើងមកពីផ្ទះមានហត្ថ
ហើយនឹងទៅសេចក្តីនិរន្តរភាព។ ហើយអស់អូនកដែលរស់នៅលើផែនដី
ដែលឈ្មោះរបស់ពួកគេមិនមានកត់ទុកក្នុងសង្ខេបវិវរណៈ
តាំងពីកំណើតលោកិយមក នឹងមានការអសុចារុយចិត្ត
នៅពេលដែលពួកគេឃើញសត្វនោះ ដែលផ្តល់មាន តម្លៃមានទៀតទេ
ហើយក៏មានដំណើរ នេះហើយជាគំនិតដែលមានបុរាណ។ កុហលទាំងប្រាំពីរ គឺជាគូនប្រាំពីរ
ដែលស្មោះនោះអង្គុយលើ។ ហើយមានសត្វច្រើនប្រាំពីរ៖ ប្រាំបានដួលរលំហើយ
មួយកំពុងមាននៅឡើយ ហើយមួយទៀតមិនទាន់មកដល់នៅឡើយទេ;
ហើយនៅពេលដែលគាត់មក គាត់ត្រូវតែស្មោះត្រង់នៅត្រឹមរយៈពេលខ្លីប៉ុណ្ណោះ។
ហើយសត្វដែលផ្តល់មាន តម្លៃមានទៀតទេ នោះឯងជាសត្វច្រើនប្រាំបី
ហើយក៏ស្មោះក្នុងចំណោមប្រាំពីរនោះដែរ ហើយវានឹងទៅសេចក្តីនិរន្តរភាព។
ហើយសុនដៃដប់ដែលអូនកមានយើង គឺជាសត្វច្រើនប្រាំ
អូនកទាំងនោះមិនទាន់បានទទួលនគរនៅឡើយទេ;
ប៉ុន្តែពួកគេទទួលអំណាចដូចជាសត្វចម្បងម្តងជាមួយនឹងសត្វនោះ»។ វិវរណៈ

សត្រូវមួយ នៅក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីរ គឺជានគរ
ដូចដែលអាចសម្គាល់បានយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ៧ និង ៨
ហើយអាថ៌កំបាំងដែលទេវតាកំពុងបង្ហាញដល់យ៉ូហាន គឺជាអាថ៌កំបាំងអំពីសត្រូវនោះ
និងសត្រូវដែលជិលលើសត្រូវនោះ។ សត្រូវដែលនៅលើសត្រូវនោះ គឺជាសត្រូវពិសេសដ៏ធំ
ដែលប្រព្រឹត្តកំហែងដ៏ធំជាមួយសង្គមទាំងឡាយនៃផែនដី។ នាងគឺយសេបេល
ហើយសុវាមីរបស់នាងគឺអាហាប់។

ហេតុនេះ បុរសម្នាក់នឹងចាកចេញពីឪពុក និងម្តាយរបស់ខ្លួន
ហើយនឹងក្លាយជាប្រពន្ធនៃស្រីម្នាក់របស់ខ្លួន;
ហើយពួកគេទាំងពីរនឹងក្លាយជាសាច់គ្នាមួយ។ លោកុប្បត្តិ ២:២៤។

បុរសគឺជាបុរស ហើយស្រីគឺជាស្រី ប៉ុន្តែបុរសគ្រាន់តែជាសាច់គ្នាមួយ។
អាថ៌កំបាំងនៃសត្រូវសាហាវគឺថា វាជាការរួមបញ្ចូលគ្នានៃពួកជំនុំ និងរដ្ឋ ជាការផ្សំរវាងសត្រូវ
(ពួកជំនុំ) និងសត្រូវសាហាវ (សត្រូវទាំងឡាយ) ដែលជានគរតម្លៃ ដែលមានពីរផ្នែក
ក៏ចូលការរួម និងក៏ចូលការពួកជំនុំ ដែលមានរួមបញ្ចូលគ្នា
ដោយសត្រូវជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើទំនាក់ទំនងនោះ គឺជា «រូបសត្រូវសាហាវ»។
យ៉ូហានគួរមានបង្ហាញឲ្យយើងស្តាប់កំពុងគួរមានសត្រូវសាហាវដឹក
ដុបគ្រាន់ជាអ្នកដែលគ្រប់គ្រងលើទំនាក់ទំនងនោះ។

ហើយសត្រូវដែលអ្នកមានយើងនោះ គឺជាទីក្នុងដ៏ធំនោះឯង
ដែលសោយរាជ្យលើសត្រូវទាំងឡាយនៃផែនដី។ វិវរណៈ 17:18។

សត្រូវសាហាវ និងសត្រូវនោះរួមគ្នាគំរាមឲ្យនគរតម្លៃ (សាច់គ្នាមួយ) ប៉ុន្តែទេវតាកំពុងស
ង្កត់ធ្ងន់លើទំនាក់ទំនងរបស់សត្រូវពិសេសដ៏ធំជាមួយនឹងសត្រូវទាំងឡាយនៃផែនដី។
«សត្រូវសាហាវដែល» «ផ្តល់មាន ហើយឥឡូវមិនមានទេ» ដែល
«នឹងឡើងមកពីផ្ទះគ្រួសារហាត ហើយទៅកាន់សច្ចុប្បីនាស» ដែល
«អស់អ្នកដែលនៅលើផែនដីនឹងអស្ចារ្យចិត្ត» តាមនោះ គឺជាអំណាចសម្រាប់
នៅពេលដែលប្រសិនបើសុលាបរបស់សត្រូវពិសេសដ៏ធំមានជាសះស្បើយ។ នាង «ផ្តល់ជា»
នគរទីបួននៃទំនាយព្រះគម្ពីរ ប៉ុន្តែត្រូវមាន «កំណត់ទុក»
ថានាងនឹងទទួលប្រសិនបើសុលាបមួយនៃឆ្នាំ 1798។

នៅពេលយ៉ូហានគួរមាននាំទៅដល់ឆ្នាំ 1798 ខាងវិញ្ញាណ នាង «មិនមែន»
ជាសត្រូវមួយឡើយ; ប៉ុន្តែ នៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានិមិត្តរូបចំនួនចិត្តសិបឆ្នាំ
ដែលបញ្ចប់នៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យដល់ជិតនឹងមកដល់
ហើយប្រសិនបើសុលាបរបស់នាងគួរមានពុលហាល នាង «គឺ» មានជីវិតឡើងវិញ
ទាំងច្បាប់បទចម្រៀងរបស់នាង ប្រព្រឹត្តកំហែងលើសហយសមន៍ និងសម្លាប់ពួកគ្រីស្ទាន។

ជំពូកទី៥បំប៉នពីរ គឺជាការបង្ហាញចុងក្រោយអំពីនគរទាំងឡាយនៃព្រះយាករណ៍ព្រះគម្ពីរ
ហើយដូច្នេះ
វាគួរតែស្របតាមការលើកឡើងដំបូងអំពីនគរទាំងឡាយនៃព្រះយាករណ៍ព្រះគម្ពីរ។
ការលើកឡើងដំបូងអំពីនគរទាំងនោះ មាននៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូកទីពីរ
ដែលគួរមានគំរាមនៃលើកតារាងទាំងពីរ ដែលជាការបំពេញតាមបញ្ជារបស់ ហាហាគុក
ឲ្យសរសេរនិមិត្តរូបហើយផ្ទុកច្បាប់ច្បាស់លាស់នៃលើកតារាងទាំងឡាយ។

អនុកម្មល្អិតវាយតម្លៃមានភាពត្រឹមត្រូវក្នុងការយល់ដឹងរបស់ពួកគេអំពីនគរនានានៅក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីររបស់ដានីយ៍លែ ដូចដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងជំពូកទី២ ទី៧ និងទី៨ ប៉ុន្តែការយល់ដឹងរបស់ពួកគេនៅមិនទាន់ពេញលេញនោះឡើយ។ តំបន់មានតម្កល់របស់មីល្លីននៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូកទី២ គួរឱ្យកត់សម្គាល់ជាងមុនដល់ទៅដប់ដងនៅក្នុងចុងចុងក្រោយ ព្រោះវាត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណនូវសច្ចក្រឹត្យនៃដំបូង មិនត្រឹមត្រូវនៃនគរនានានៅក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីរប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ជាសច្ចក្រឹត្យនៃដំបូងនិរន្តរៈដដែល។ នគរទីបួនបីចេញមកពីនគរទាំងបួនពីរផងដែរ។ ព្រះយេស៊ូវតែងតែបង្ហាញចុងបញ្ចប់នៃរឿងមួយ ដោយចាប់ផ្តើមពីដើមកំណើតនៃរឿងនោះជានិច្ច។

ព្រះយេស៊ូវទាំងអស់កំពុងនិយាយអំពីគ្នាចុងក្រោយ ហើយយ៉ូហាន ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៧ កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណនគរនៃដំបូងក្រោយ នៅពេលដែលគាត់បង្ហាញ «សត្រូវសាហាវដល់» «ផ្តល់ឱកាស ហើយឥឡូវនេះគ្មានទៀតទេ; ហើយនឹងឡើងមកពីផ្ទះអហត ហើយទៅសច្ចក្រឹត្យនានា»។ សត្រូវសាហាវនោះឡើងមកពី «ផ្ទះអហត» ដល់ជានិមិត្តសញ្ញានៃ «ការសម្របសម្រួលដ៏មួយនៃអំណាចសាតាំង»។

“កាលណាពួកគេបានបញ្ចប់ [កំពុងបញ្ចប់] ទីបន្ទាល់របស់ពួកគេ”។ រយៈពេលដែលសាក្សីទាំងពីរត្រូវព្យាយាមកំណត់ដោយស្មោះត្រង់ក្នុងការកំណត់មាតិកា បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798។ ខណៈដែលពួកគេកំពុងខិតខំដល់ការបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ពួកគេនៅក្នុងភាពអស្ចារ្យសាធារណៈ នោះសង្គមត្រូវបានផ្ទុះឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេ ដោយអំណាចដ៏ល្អិតរបស់ពួកគេថា «សត្រូវដល់ឡើងមកពីអនុលង្គត្រហត»។ នៅក្នុងបុរាណជាតិជាច្រើននៃទីបំបែក អំណាចទាំងឡាយដែលគ្រប់គ្រងទាំងក្នុងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ ត្រូវបានសាតាំងគ្រប់គ្រងអស់ជាច្រើនសតវត្សរ៍ តាមរយៈមធ្យោបាយនៃសម្តែងប៉ាប។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ មានការបង្ហាញឲ្យយល់ពីការសម្របសម្រួលដ៏មួយនៃអំណាចសាតាំង»។ The Great Controversy, 268.

អ្នកទំនើបខ្លះនឹងអះអាងថា ដោយសារតែ «សត្រូវសាហាវដល់ឡើងមកពីអនុលង្គត្រហត» ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណក្នុងខនៈថាជាលទ្ធផលនៃអសមត្ថភាពនៃប្រព័ន្ធគំណត់ នោះពាក្យ «អនុលង្គត្រហត» គឺជានិមិត្តរូបនៃលទ្ធផលនៃអសមត្ថភាព។ ប៉ុន្តែ សាសនាសុលាមបានឡើងមកពី «អនុលង្គត្រហត» ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៩ ហើយសាសនាសុលាមមិនមែនជាលទ្ធផលនៃអសមត្ថភាពទេ។ អនុលង្គត្រហតកំណត់ឲ្យការបង្ហាញចេញបែបសាតាំង។

«ឧត្តមបុរាណគាត់ថា ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ឧត្តមក្នុងនិមិត្តថា ការផ្ទុះឡើងស្នេហាស្និទ្ធស្នាលគឺមកពីអារក្ស ពីផ្ទះគ្មានហត ហើយថា មិនយូរប៉ុន្មាន វានឹងទៅទីនោះវិញ ជាមួយនឹងអស់អ្នកដែលបន្តបុរាណ»។ Review and Herald, July 21, 1851.

អ្វីមួយដដែលមកពី «អារក្ស» គឺជាអ្វីមួយដដែលមកពី «ផ្ទះគុមានហត»។ នៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូក ១៧ សត្រូវសាហាវដដែលឡើងមកពីផ្ទះគុមានហត
គឺជាអំណាចដដែលនៅកាន់សច្ចកុត្តិនាសអស់កល្បជានិច្ច
ហើយអស់អុនកដដែលឈមរោះរបស់ខ្លួនមិនបានកត់ទុកក្នុងសង្ឃឹរកៅ
នឹងងឿងឆ្ងល់តាមសត្រូវសាហាវនោះ។ «សច្ចកុត្តិនាស» មានន័យថា
ការផុតនូវទានស្រស់អស់កល្បជានិច្ច ហើយនៅក្នុងវិវរណៈ គួរឃានតំណាងដោយ
«បឹងភូលវិង» ដដែលជាកន្លងដដែលសត្រូវសាហាវគួរឃានបោះចូលទៅ។

ហើយសត្រូវសាហាវនោះគួរឃានចាប់យក ហើយជាមួយនឹងវា
ក៏មានពុយាការិក្យលង់កុលាយ ដដែលបានផ្ទុកការអសុចារុយនៅមុខវា
ដោយការអសុចារុយទាំងនោះ
គាត់បានបញ្ជូនទៅក្នុងអុនកដដែលបានទទួលសញ្ញាសម្គាល់របស់សត្រូវសាហាវ
និងក្នុងអុនកដដែលថ្វាយបង្គំប្រាប់វា។ អុនកទាំងពីរនេះគួរឃានបោះទាំងនៅរស់នៅ
ក្នុងបឹងភូលវិងដដែលកំពុងនេះដោយសុពាន័ជ័រវិវរណៈ 19:20.

ក្នុងជំពូកទីដប់បី សត្រូវមួយដដែលឡើងមកពីសមុទ្រ ដដែលបងស្តី វាយក៏
បានកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយផ្ទាល់ថាជាអំណាចហ្ន៎ គួរឃានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។
នៅក្នុងអត្ថបទនោះ ពិភពលោកទាំងមូលមានការអសុចារុយតាមសត្រូវហ្ន៎នោះ។

ហើយខ្ញុំបានឃើញកុហលមួយក្នុងចំណោមកុហលរបស់វា
ដូចជាគួរឃានប្លង់ដល់សុលាប់; ហើយប្លង់សាហាវរបស់វាបានជាស្របច្បើយវិញ;
ហើយពិភពលោកទាំងមូលបានអសុចារុយហើយដើរតាមសត្រូវនោះ។ វិវរណៈ 13:13។

សត្រូវសាហាវនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៧ ដដែល «អស់អុនកដដែលនៅលើផែនដី
នឹងអសុចារុយតាមវា» នោះ គឺជាការបង្ហាញខ្លួនចុងក្រោយនៃអំណាចសាតាំង
ដដែលកើតឡើងនៅពេលប្លង់ដល់សុលាប់របស់សម្ភតចេហ្ន៎គួរឃានពុយាល
នៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។
រាល់លក្ខខណៈពុយាករណ៍ទាំងអស់របស់សុត្រី និងសត្រូវសាហាវដដែលនាងជិះនៅក្នុងជំពូក ១៧
សុទ្ធតែសម្គាល់ព្រះវិហារ្យម ដូចដដែលចនាគុរមដដែលបានបោះពុម្ពពុម្ពនូវ ១៩៥០
បានសម្គាល់ដដែរ។

សត្រូវសាហាវនៅក្នុងវិវរណៈ ១៧ គឺជានិមិត្តរូបនៃការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងសាសនាចក្រ
និងរដ្ឋ ដដែលជាប្រឆាំងនៃសត្រូវសាហាវ។ សត្រូវសាហាវដដែលមានកុហលបុរាណ និងសុនងដប់
គឺជានគរដដែលគួរឃានផ្តល់ឡើងដោយសុតចេហ្ន៎ទាំងដប់ (អង្គការសហប្រជាជាតិ)
ដដែលសុត្រីនោះជិះលើ និងគ្រប់គ្រងលើ។ សុត្រីនោះគឺជាសម្ភតចេហ្ន៎
ដដែលគួរឃានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជា ហ្ន៎ឡូនដ៏ធំ ជាមាតានៃវិវរណៈ
បន្ទាប់ពីនិមិត្តរូបទាំងនេះគួរឃានកំណត់អត្តសញ្ញាណរួច
យើងអាចគូរឡប់ទៅកាន់ឆ្នាំ ១៧៩៨វិញ;
ជាចំណុចក្នុងបុរាណសាស្ត្រដដែលយ៉ូហានគួរឃាននាំទៅ ដើម្បីទទួលបានការបង្ហាញចុង
ក្រោយនៃគរទាំងឡាយក្នុងព្រះបន្ទូលនៃនាយនៃព្រះគម្ពីរ។

យើងនឹងលើកយកនគរទាំងនោះ និងការតំណាងរបស់វានៅក្នុងដានីយ៍ដៃ ជំពូក ២
នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«គ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ដដែលបានឡើងមកលើឆាកនៃកម្មភាព
គួរឃានអនុញ្ញាតឱ្យកាន់កាប់ទីកន្លងរបស់ខ្លួននៅលើផែនដី

ដើម្បីបិទយាយីឲ្យបាន តើវានឹងបំពេញគោលបំណងរបស់ “ព្រះអនុកយាម
និងព្រះដ៏បរិសុទ្ធច” ឬទេ? ព្រះបន្ទូលទំនាយមានគូសបញ្ជាក់ពីការកើតឡើង
និងការផ្តាច់ចុះរបស់អាណាចក្រផ្សេងៗនៃលោកិយ—ហាប៊ីឡូន, មដ្ឋ-ពរ៉ុស, កុរិក, នីងរ៉ូម។
ចំពោះអាណាចក្រនីមួយៗទាំងនេះ ដូចជាចំពោះជាតិសាសន៍ដែលមានអំណាចតិចជាងដៃ
បុរេតុគឺសាសនាសុត្រាមានកើតឡើងមុតងហើយមុតងទៀត។
នីមួយៗមានរយៈពេលនៃការសាកល្បងរបស់ខ្លួន នីមួយៗមានបរាជ័យ
ស៊ីវិលរឿងរបស់វាមានសុភវេទ អំណាចរបស់វាមានចាកចេញទៅ
ហើយទឹកនុលងរបស់វាក៏រលាយបាត់ដោយអនុកដទៃ»។

«ខណៈដែលបណ្តាជាតិនានាមានបដិសេធគោលការណ៍របស់ព្រះ
ហើយក្នុងការបដិសេធនេះ មានបង្កកើតសេចក្តីវិនាសរបស់ខ្លួនឯង
នោះក៏នៅតែបង្កហាញយ៉ាងច្បាស់ថា ព្រះបំណងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ព្រះ
ដែលគ្រប់គ្រងលើអ្វីៗទាំងអស់
កំពុងតែប្តូរវិធីការតាមរយៈចលនាទាំងអស់របស់ពួកគេ»។ Education, 177.